

blive fri for at handle, og bringe de handlende inden for Byerne til at forstaa, at de ikke blive skadede derved. — Jeg skal tillade mig at støtte det af det ærede Medlem for Hurup (Barner) udtalte Ønske om, at den første Søndag i Maj og November maa blive regnet med til de Dage, hvor der maa handles i Byerne, ikke alene for at gavne de handlende, men ligefrem af Hensyn til de unge selv, idet jeg finder, at det er bedre for dem, at de faa Varer for deres Penge end andre Ting, som man, naar man kender Menneskenaturen, som den er, ved, at de nu en Gang tage til sig, naar de komme til Byen. Til Byen ville de, samles ville de, og man bør da gøre, hvad man kan, for at Udskejelserne blive saa smaa som muligt. Derimod kan jeg ikke give min Tilslutning til det ærede Medlems Standpunkt med Hensyn til Barbererne, idet jeg mener, at det ikke bør være en Lov, der vil skade enkelte Samfundsklasser, og det vil ikke alene være en Ubehagelighed for dem, som søge Barbererne, men ogsaa til ubodelig Skade for Barbererne selv, om de skulde være tvungne til at lukke Kl. 9 om Formiddagen.

Justitsministeren (Alberti): Enhver Helligdagslovgivning er jo et betydeligt Indgreb i den personlige Frihed — det er noget, som ikke kan bestrides. Derfor bør man ogsaa, naar man forhandler om Forandringer i Helligdagslovgivningen, nøje prøve, om de yderligere Indgreb, man vil gøre, kunne siges at være nødvendige og tidssvarende eller ikke. Man bør ikke alene se paa de forskellige Personer, hvis Virksomhed paa Helligdagene man forbyder, men tillige paa Publikums Stilling, de Forhold, hvorunder det lever og er vant til at leve. Ud fra dette Synspunkt mener jeg, at man bør se paa det foreliggende Lovforslag. Jeg skal da med Hensyn til det, som jo er Hovedspørgsmaalet, nemlig Højsøndagslukningen, sige, at efter alt, hvad der i de senere Aar er kommet offentligt frem, synes der i mange Kredse blandt de handlende at være en meget stærk Stemning for at gennemføre Højsøndagslukningen, idet det gøres gældende, at der ikke derved tilføjes Handelsstanden nogen Skade, og jeg skal ogsaa indrømme, at de Oplysninger, der i forskellige Henseender foreligge, tale for, at det købende Publikum nu mere end tidligere vil være i Stand til at undvære den korte Handelstid Søndag Morgen. Medens dette er min Stilling til dette Spørgsmaal i al Almindelighed, mener jeg dog, at man ved Udarbejdelsen af

de nærmere Forskrifter ikke bør, som Lovforslaget jo for øvrigt heller ikke har gjort, slaa al Handel sammen under et, tage alle forskellige Handelsvirksomheder under et, men at man bør nøje og omhyggelig gennemgaa de forskellige enkelte Arter af Handelsvirksomhed, for derigennem at komme til en Overbevisning om, hvorvidt de enkelte Undtagelser, der ere gjorte her i Lovforslaget, ere nødvendige, eller om der muligvis kan være andre Undtagelser, det kan være nødvendigt eller hensigtsmæssigt at gøre.

I øvrigt er der forskellige Punkter, som jeg gerne vil sige et Par Ord om og navnlig se paa Lovforslaget i Forhold til den nugældende Helligdagslov. Ifølge § 1 ere „alle Arbejdssysler i eller uden for Huset, der ved den Larm, hvormed de ere forbundne, eller i øvrigt ved den Maade, hvorpaa de foretages, forstyrre Helligdagens Fred, forbudne.“ Dette er en Udvidelse, idet dette Forbud efter den nugældende Lov kun gælder fra 9—4 Eftermiddag. Jeg har i og for sig ikke noget at indvende mod denne Udvidelse, idet det dog forekommer mig, at det kunde være rigtigt at blive klar over et Punkt, der ikke omtales i Lovforslaget, men formodentlig er forudsat som givet, nemlig Spørgsmaalet om, hvornaar Helligdagen skal anses for at begynde. Da der intet staar derom i Lovforslaget, tør jeg gaa ud fra, at man anser det for givet, at den begynder, naar Klokkeren er slaaet 12 Natten forud. Man maa være klar over baade med Hensyn til denne Paragraf og andre Bestemmelser — jeg tænker navnlig paa § 5 — at det ikke blot er fra, hvad man i daglig Tale kalder hele Dagen, fra den Tid, da Lyset begynder, og Solen eller Menneskene staa op, til Solen er gaaet ned, og Aftenen begynder, men at Dagen maa og vil blive forstaaet som begyndende Kl. 12 Natten forud og varende til Kl. 12 Aften paa Helligdagen. Jeg nævner dette, fordi det forekommer mig, at Lovforslaget, som det er affattet ved sin § 5, som jeg i øvrigt i det hele ikke skal komme nærmere ind paa, da den nærmest hører ind under min Kollega Indenrigsministeren, vil forhindre, at overhovedet noget Bageri kan være i Gang efter Lørdag Aften Kl. 12, hvilket igen vil medføre, at Befolkningen vistnok ikke vil kunne kalde det Brød, de faa om Søndagen, for friskbagt Brød. Jeg tror, at dette er et Punkt, der fortjener at tages under nøje Overvejelse. Jeg skal ligeledes nævne, at det er muligt, at den Forandring, der nu foreslaas med Hensyn til Arbejdskørsel,